

[Breckmann]

Kiev? Staten beslægtet stadig det halve af vor indtægt, og ingen er dog i tvivl om, at mere end halvdelen af vor levestandard består af andre ting og kommer fra andre kilder end offentlige tilbud. For 40 år siden kostede en privatbil måske 6 årsindtægter, nu kun 6 månedslønninger, men dengang betalte vi kun 1 månedsløn i skat, nu betaler vi 6 månedslønninger. Så stor forskel er der på den velfærd, den frie markedsproduktion har skabt, og så meget spilder det offentlige bort.

Dermed er vi fremme ved den bedste del af statsministerens åbningstale, nemlig den udenrigspolitiske. Endelig bramfri statsmandsord, som vi har længtes efter længe. Hvis man bare havde brugt så stærke vendinger for 10 eller endda 5 år siden, havde statsministeren virket helt profetisk. Det var dengang, vi antisocialister optrådte som stemmer i ødemarken og førte os som stearinlys i storme, og dog har vi haft så inderligt ret i alle vore politiske standpunkter helt fra dengang, eller fra før dengang det var god latin i Danmark, at socialdemokratiske MF'ere valfartede til Kreml og nedlagde krans ved Lenins mausoleum, da hr. Svend Auken var på familieferie hos den nu fængslede bulgarske kommunist Bugsilkov, da Ceausescu blev udnævnt til Ridder af Dannebrog eller noget lignende, da SF'ere var på KGB's lønningsliste, da den fængslede Vaclav Havel blev ignoreret af Vestens intellektuelle, fordi han nægtede at lade sig misbruge af Kreml som statist i fredsbevægelsen, der akkurat som gamle franske generaler rykkede ud imod vest, når fjenden truede med at angribe fra øst. For resten nægter Havel stadig at tro, at virkelig socialisme kan opstå på Østeuropas ruiner, og måske derfor er han ikke helt acceptabel i socialistiske rækker. Dengang Lannung, Wagner Laksko, Lasse Budtz og Gert Petersen hovmodigt og enstemmigt spillede den sovjetiske udenrigs- og forsvarspolitiske violin, som hele den intellektuelle medie- og kulturelite dansede efter.

Mens mange af verdens lande, især de førhen socialistiske, ser fremad, glør Danmarks herskende intellektuelle kaste stadig i deres ideologiske bakspejl – og sikke en ruineret udsigt! Selv om vore demokratiske og kristne værdier har sejret stort i kampen om samfundsindretningen, plages vi stadig af humanismens udenrigspolitiske vranggods. Tænk en-

gang på den pragtfulde parallel, der ligger mellem de 2.500 år, der gik, fra at Jerikos mure brast og åbnede vejen for kristendommen, og til Berlinmuren brast for to år siden og åbnede vejen for den samme kristendom og vores demokrati. Tænk engang, det koster 1.000 mia. DM at rette kommandoøkonomiens skader op i det forhenværende DDR, og vi må fastholde statsministerens mening om, at der ikke må blive tale om milliardstøtte til Sovjet før efter landets politiske reformation. Vi bør ikke overveje at yde det røde Kina én krone i støtte, så længe vi ikke respekterer den kinesiske virkelighed i sin helhed og anerkender det frie markedsland Taiwans succes med selv at finansiere hver evig eneste krone af sin nye 6-års-plan med 2.000 mia. kroner i investeringer. Sikke et kækt lille folk!

Det er en skam, at Danmark stadig forsøger at ødelægge Sydafrikas økonomi til trods for landets demokratiske udvikling og dets nødvendighed som Afrikas vækstdynamo.

Vis dog også det mandsmod at råde bod på forårets vægelsindethed ved at anerkende Slovenien og Kroatien i deres kamp for løsrivelse fra det stadig kommunistiske Serbien. Vi ved, at det er rigtigt, og derfor må vi gøre det.

Vist har statsministeren ret i, at vi lever i en spændende tid, sikkert den mest spændende siden krigen.

Marx, hvis historiske betydning i sin tid blev sammenlignet med Kristus, er nu sakket langt agter om Luther, og desuden har marxismen jo kun gjort sig berygtet ved sine ødelæggelser. Socialismens sammenbrud i alle dens former bekræfter, at vi mennesker ikke er dødt kød, så jo mere man banker os ideologisk, jo sejere bliver vi. Man kan ikke socialisere bevidstheden, ej heller nationalisere tankevirkomheden, men det er mærkeligt at tænke sig, at der til trods for socialismens sammenbrud stadig er flere venstreorienterede på Danmarks læreanstalter, i offentlige institutioner, forvaltning og Folketing, end der findes hele vejen fra Elben i vest til Vladivostok i øst. Vi er desværre på mange områder bag efter udviklingen, men lad os dog stadig sammen med statsministeren triumfere lidt over vore modstanderes talrige nederlag og vore egne tilsvarende mangfoldige sejre. Vi følte os alle som stolte vestlige sejrherre, da frihedens teknologi, for det var jo det, den var, smadrede Islams beskidte tyrans